

اقتدار جاویدان، افتخار جاویدان

از نگاهی دیگر

مهر تایید بزرگان بر عملکرد باشگاه کاراته
جاویدان با مدیریت استاد حجت جاویدی

مجید پورنازی
عضو کمیسیون فرهنگی شورای اسلامی
شهر مشهد

سید حسن طباطبائی
رئیس فدراسیون کاراته جمهوری اسلامی ایران

سید رضا خادمیان
رئیس سبک کن شین کان در کشور،
داوور جهانی کاراته

زهرا صمدی
مربی تیم ملی کاراته بانوان

اسماعیل حاجی آبادی
سرپرست هیات کاراته استان خراسان
رضوی

زینب دلدار
مربی باشگاه کاراته جاویدان، عضو
هیئت مدیره باشگاه جاویدان، سرپرست
تیم جاویدان در لیگ برتر کشور،
دبیر سبک شینور یو کن شی کان

سارا صدرا الحافظین
کارشناس تربیت بدنی، قهرمان تیمی
کاراته کشور، مربی و عضو هیات مدیره
باشگاه جاویدان، سرپرست تیم هیئت
کاراته استان خراسان رضوی

آرمین ضامنی
مربی تیم ملی کاراته نوجوانان کشور

... سکوی نخست از آن توست

روایتی از کاراته و کارنامه درخشان استاد حجت جاویدی

گفتگو با زوج موفق کاراته کشور، حجت جاویدی مستغنی و سارا صدرا الحافظین

گفتگو با استاد حجت جاویدی کارشناس ارشد علوم ورزشی، مربی رسمی فدراسیون کاراته جمهوری اسلامی ایران دارنده مدال برنز مسابقات آسیایی مالزی، قهرمان لیگ برتر با باشگاه جاویدان، موسس، مدیر و مربی باشگاه جاویدان

اشاره: یکی هست که تعریفی خاص از زندگی دارد، اگرچه زیر سقف آسمون همین شهر زندگی می‌کند، توی مدرسه‌هایی که من و شما درس خونديم، درس خوننده، اگر مشکلات اقتصادی برای ما بوده برای او هم بوده، خلاصه سرتونو درد نیارم، اما نگاه و افکارش با خیلی‌ها مون متفاوت می‌زنه. مثلاً این همشهری ما، برای اینکه مردم رو به ورزش تشویق کنه، از جیب هزینه می‌کنه. نه از اون جیب‌های پر پول که هر چی ازش برداری به نظر همه چیز سرچاشه!! نه، از اونا که خود جیب هم بیشتر موقع‌ها شرمنده صاحبشه!! ولی یک نکته هست و اونم اینکه، آدمی که داریم راجع بهش حرف می‌زنیم. خیلی بزرگه. حدس بزنید کیه. نه نه، بازم بزرگتر، فلان وزیر؟ نه. فلان مدیر کارخونه؟ نه. فلان سلبیتی؟ نه. فلان فوتبالیست؟ نه. دارین نزدیک میشین. یه راهنمایی کوچولو می‌کنم. این فرد، ورزشکاره. اجازه بدین خودم بگم. استاد حجت جاویدی مستغنی. عجیبه که تا حالا اسمشو نشنیده بودین!! خب حق هم دارید. چون اونقدر که همه ما درگیر پرسپولیس و استقلال با اون همه حاشیه و هیاهو هستیم، یا اونقدر که سرمسی و رونالدو با هم کل کل داریم، دیگه مجالی نمی‌مونه که به کاراته و بر و بچه‌هاش فکر کنیم. حتی اگه اونا قهرمان ایران و جهان باشند. چرا؟ خب معلومه، وقتی رسانه‌ها اونجوری که باید روی این تیم‌ها و قهرمانانش زوم نمیکنن، من و شما از کجا بدونیم که کی و کجا چه اتفاقی افتاده؟ کدوم پسر و کدوم دختر قهرمان ایران و جهان شدند. قصه همین جا تموم نمیشه. در فوتبال یک سرمربی خارجی استخدام می‌کنیم و هنوز جاش روی نیمکت گرم نشده، چنان پرونده قطوری که گوشش بازه، علیه فدراسیون فوتبال درست می‌کنه که حتی مسئولین رده بالای کشور هم ناچار میشن بهش ورود کنن و اونوقت تازه ترازوی کی بود، کی بود، من نبودم آغاز میشه!! اما سهم کاراته از این میدون‌داری و بودجه‌های کلان

چیه؟ چه حمایتی از باشگاه‌ها میشه؟ نرسید و نپرسید و نپرسید، اگرچه سوال آسونیه اما به نظر، براش جواب درست و درمونی وجود نداره. در خیابان کامیاب مشهد، اون پایین ماینای شهر، یک باشگاه کاراته داریم که نمیدونین از توی دلش چه قهرمانایی بیرون میان! آوازه این باشگاه از مرزهای کشور هم به بیرون درز پیدا کرده و همه بزرگای کاراته، از رئیس فدراسیون و مربیان تیم ملی تا رئیس هیات کاراته استان و بر و بچه‌های کاراته خراسان، از استاد حجت جاویدی و عملکرد این باشگاه به نیکی یاد می‌کنند. باشگاهی که ملی پوش معرفی می‌کنه، توی میدونای

بزرگ حریفای قدر رو از پیش رو برمیداره و خیلی آروم و بدون هیاهو روی سکوی قهرمانی می‌ایسته. این قهرمان پروری، تیم داری و باشگاه‌داری آسون نیست، هزینه داره. هزینه‌هایی که استاد جاویدی برای تأمینش ناچاره روزی ماشینشو بفروشه و اون روز دیگه و وسایل خورش. هر چی هم از محل دریافت شهریه می‌گیره دوباره برای شرکت در مسابقات لیگ و اعزام شاگرداش به مسابقات هزینه می‌کنه. البته ایشون توی این مسیر تنها نیست و همسرش خانم صدرا الحافظین که خودش دستی بر آتش کاراته داره و از قهرمانا و مربیای کاراته است همراهیش می‌کنه و البته مربیان

و مشاورینی که همیشه در کنار استاد جاویدی و باشگاه بوده و هستند. با این زوج ارزشمند، قهرمان و قهرمان پرور که نمادهای ارزشی و ورزشی و سفیران سلامت فرد فرد ما ایرانیان هستند و با دخترا و پسرای که سکوی قهرمانی را بارها و بارها تجربه کرده‌اند، به گفتگو نشستیم که با هم می‌خوانیم، تا باور کنیم در این کشور هنوز هم آدمایی هستند که به عشق مردم و کشورشون هر چی دارند رو می‌کنند تا شاید قهرمانای کشور رو مردم بهتر بشناسیم. تا شاید این استعدادها و نوجونا و جوانای کشور را بیشتر باور کنیم و به آینده نگاه امیدوارانه‌تری داشته باشیم.

انشالله

